

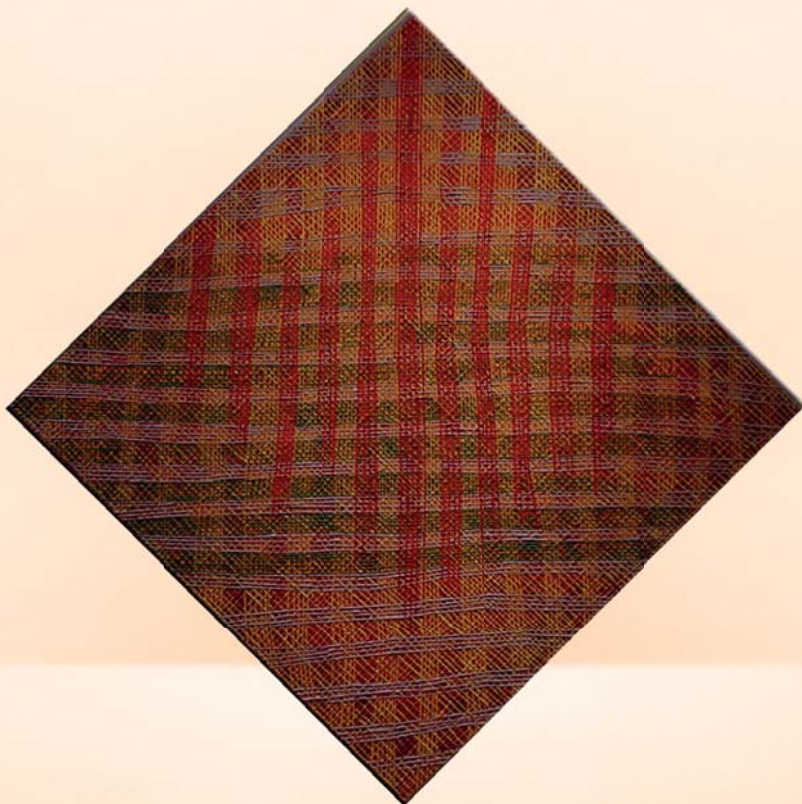

ЖИВОЈИНУ

од Нађе и Живојина

Посвећено Живојину Челићу

ИЗЛОЖБА ЛИКОВНИХ РАДОВА
ЖИВОЈИНА ЋЕЛИЋА И
КЕРАМИКЕ НАЂЕ ЧЕЛИЋ

Од 13. до 22. децембра 2018.
Галерија РТС, Таковска 10, Београд

РТС

ПЛАМЕНИ ЧАЈНИК,
25×25×16 cm, 2015.

УВРНУТ ЧАЈНИК,
16×20×16 cm, 2015.

МАЧАК,
20×10×24 cm, 2014–2015.

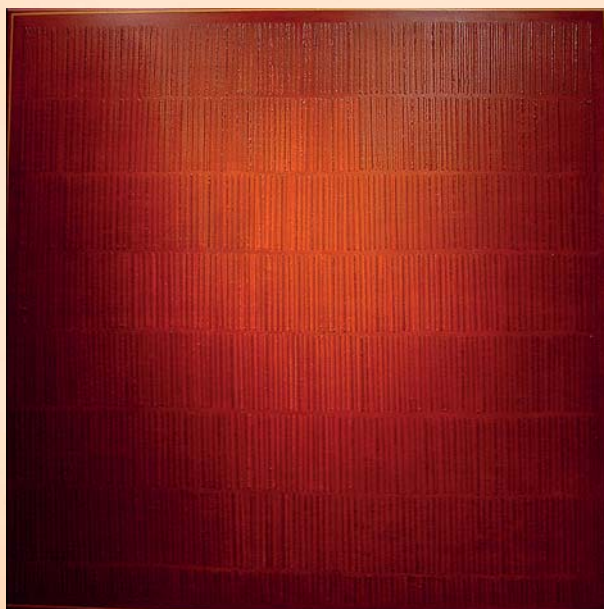
ОМАЗ ЖИВОЈИНУ ЧЕЛИЋУ

Ретко која прича може да буде тако стварно надстварна као прича из саме стварности! Негде половином, сада већ давних деведесетих, стигло ми је путем електронске поште, која је тада била тек у повоју, кратко писмо од мога имењака и скоро презимењака из удаљеног ми Београда. Тадашњи интернет није познавао наша ћирилична а ни латинична слова са квачицама и кукицама.

Када би се појавила нека нова вест писало је просто Живојин Целиц а онда смо се нас двојица скоро истоветних у имену и презимену разабирали, свако на своме крају планете, о коме се заправо ради... Живојин Челић није био Живојин Ћелић а ни обрнуто али ондашњи интернет није правио разлику.

Писмо о коме говорим а које ми је имењак и скоро презимењак упутио, садржало је, за нас обојицу знатижељних, тако важно питање: да ли моје презиме почиње словом ч или ћ и заправо је било почетак једног у свему необичног и садржајног пријатељства два уметника који ће се тек десет година касније по први пут срести уживо на отварању моје изложбе под називом 7+7 у престижној галерији Strategie Art дивне Нине Мудрић коју је отворио наш уважени академик Матија Бећковић. Пар година пре тога сам се из далеке Холандије, у којој ме је затекло оно прво Живојиново писмо и где је започела наша узбудљива преписка, са свим плановима које смо, свако за себе правили, преселио привремено у Црну Гору која је тада још увек била део заједничке нам државе...

ДУХОВНИ ПОРТРЕТ СРПСКЕ МОНАХИЊЕ ЈЕФИМИЈЕ, 150×150 cm

РОДОНАЧЕЛНИК,
25×13×15 cm, 2014.

ПУЖ,
11×15×9 cm, 2014–2015.

ИСТИСНУТ ИЗ ЗЕМЉЕ,
15×15×15 cm, 2014.

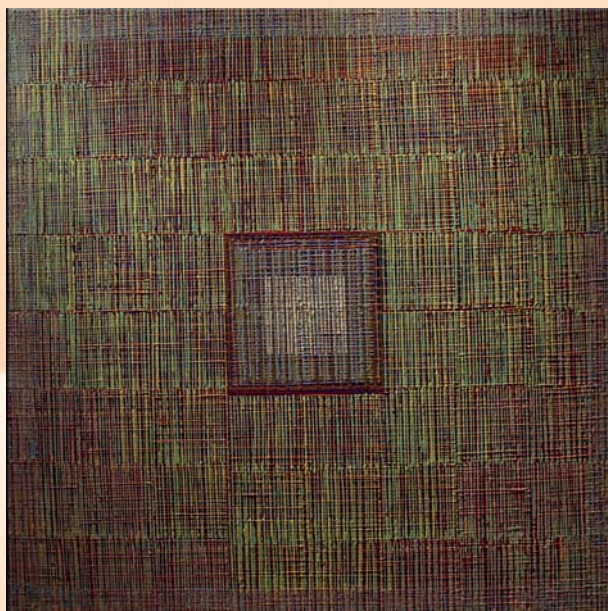
Отворио сам, са колегиницом Јеленом Паповић, атеље – галерију. Сећам се како ми је, као да се баш овог тренутка догађа, једног сунчаног августовског поподнева зазвонио телефон у будванском Старом Граду и мени непознати, пријатан, сонорни глас је изговорио: – Овде Живојин Челић. Да ли говорим са Живојином Ђелићем?

Пријатељство које је започело преписком сада је добило и звук: огласио се Пријатељ! Проћи ће од тада још две године пре него ћемо се први пут и видети. У међувремену је наша преписка расла а телефонски позиви су учестали. Наш први сусрет се збио баш на отварању поменуте изложбе у галерији Нине Мудринић. Пред сусрет ме је назвао Живојин и рекао по мало енигматично: – Долазим са поклоном који нећеш моћи да одбијеш! – та реченица је зазвучала као она чувена реченица из филма „Кум“ коју је Марлон Брандо тако непоновљиво

изговорио. На отварању изложбе била је неописива гужва. У једном тренутку појавило се двоје мени тако познатих људи. – Добро вече Живојине ја сам Живојин! – изговорио је Живојин уз онај чаробни смешак по коме ћемо га верујем сви заувек памтити. Дама испред њега, скромна и пријатно суздржана изговорила је оно њено непоновљиво: – Добро вече! – и схватио сам истога трена да предамном стоји ни мање ни више него Милка Цанић, лекторка „Слагалице“ за коју сам у неком од телефонских разговора са Живојином изразио жељу да је упознам и он то није заборавио уприличивши ми поклон познанство са том изузетном женом!

Недуго затим преселио сам се у Београд и наша виђења су постала чешћа... Несвакидашње пријатељство које је тињало годинама попримало је најнеочекиваније облике... договарали смо се о заједничким про-

ДУХОВНИ ПОРТРЕТ СВЕТОГА ЦАРА ЛАЗАРА, 150×150 cm

ЗЕЛЕНОСАУРУС,
23×32×10 cm, 2017–2018.

СОВА,
15×13×8 cm, 2014–2015.

РИБА,
5×9×14 cm, 2014–2015.

јектима, радовали међусобним успесима а онда је Комедијант Случај, како га је назвао дивни наш маестро Црњански, разрешио све на свој начин. Пре него да се догоди оно неочекивано што се догодило, Живојин ме је у једном тренутку замолио да за његову ћерку љубимицу, са којом од вечерас излажем овде у уваженој Галерији РТС-а, напишем текст за каталог и послао ми је фотографије скулптура од којих неке можете видети и на овој изложби.

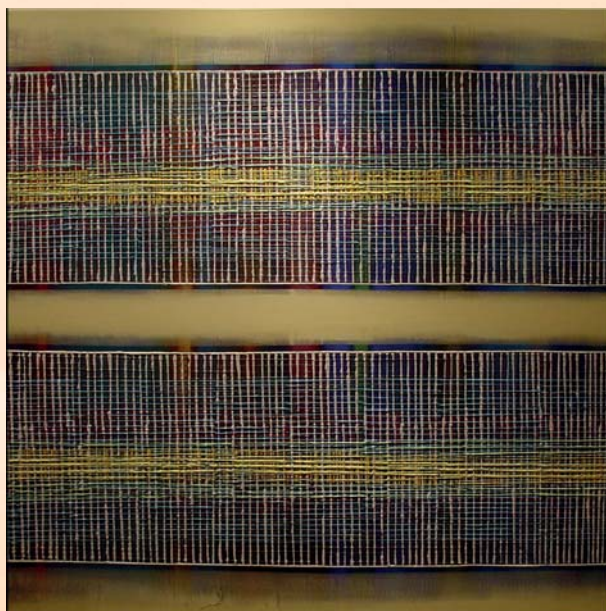
Било је за мене откриће да једна, тада једанаестогодишња девојчица, која се никада раније није сусрела ни са винчанском културом нити са културом Старчева и Лепенског Вира носи у својој духовној генетици одраз предачке културе: зачетке европске цивилизације. Написао сам текст сав усхићен и послао га Живојину. Не знам да ли је објављен али вечерас је пред вама делић из Нађиног трезора...

Излагао сам широм света и не ретко са веома познатим уметницима али ова изложба за мене има једно посебно значење јер је један круг пријатељства, затворен игром судбине, добио свој нови облик и смисао: достојан продужетак у нечем свежем и новом: у радовима младе уметнице Нађе Челић на које вам са изузетним задовољством скрећем пажњу!

Живојине хвала ти што си написао оно писмо којим је започело тако драгоцено Пријатељство. Хвала што си ми оставио ову дивну могућност да и после твог телесног краја наставим пријатељство са делом тебе, теби тако драгоценим: са у свему необичном Нађом. Вредело је имати забуну на оном старом интернету око почетних слова наших презимена. Вредело је упознати те. Вредело је живети Уметност!

С' поштовањем,
Живојин Ђелић

ДУХОВНИ ПОРТРЕТИ СВЕТИХ КИРИЛА И МЕТОДИЈА, 150×150 cm

ЖИВОЈИН ЧЕЛИЋ (1966–2017), редитељ

Живојин Челић је радни век почео 1988. године у тада отвореном Дописништву РТС у Приштини, а после доласка у Београд радио у различитим редакцијама. У тиму ТВ Слагалице провео је 17 година.

Волео је свој посао. Волео је Телевизију.

Повремено је био ангажован у више страних продукција и агенција и често добијао примамљиве понуде за стални ангажман, али је до краја живота сматрао је да је РТС „његова кућа“.

Двадесетак дана пре смрти гледао је једну емисију на Првом програму која му се необично допала и са осмехом рекао „Ипак је РТС – РТС“. Тада је Оливери Ковачевић послао поруку да је поносан што је део тог великог система.

Живојинов живот је дубоко и трајно био повезан са РТС-ом, па и онда када је 1999. године

морао да напусти свој дом у Приштини. Група наоружаних Албанаца га је заједно са трудном супругом избацила из стана и отела аутомобил. У тим тешким тренуцима, пронашао је своје колеге, који су били на радном задатку на Космету. Са њима је породица Челић безбедно стигла до Београда, комбијем Радио Телевизије Србије.

Данас је „његова кућа“ отворила простор његовој ћерки Нађи, која је била у мамином стомаку и том спасоносном комбију.

Уметник, пријатељ, имењак „скоро презимењак“ Живојин Ћелић је предложио да се Жилета, тачно годину дана после одласка, сетимо уз прелепе слике, Нађине радове и уз његове колеге и пријатеље.

Живојин је радио и на сопственим пројектима за које је добио више награда и признања:

- НАГРАДА ЗА НАЈБОЉИ ДОМАЋИ ФИЛМ У СВИМ КАТЕГОРИЈАМА на Фестивалу документарног филма у Београду,
- JURY MENTION на Грин Фесту у Београду,
- НАГРАДА ЖИРИЈА на Фестивалу документарног филма у Каиру,
- НАГРАДА ЗА НАЈБОЉУ ПРОДУКЦИЈУ на фестивалу едукативног филма у Парми Италија,
- ЗЛАТНА МАСЛИНА ЗА НАЈБОЉИ ПРОГРАМ У ЦЈЕЛИНИ на Међународном ТВ фестивалу у Бару,
- СПЕЦИЈАЛНА НАГРАДА ЗА ДОПРИНОС ИЗРАЗУ ДОКУМЕНТАРНОГ ФИЛМА на Фестивалу документарног филма у Београду.

СЛОН,
23×15×21 cm, 2014–2015.

СВЕЋЊАК СА ЛИЦЕМ,
15×11×11 cm, 2014.

РИБОКУАСАЦ,
20×15×15 cm, 2014.

Живојин ЂЕЛИЋ

Живојин Ђелић је мултимедијални уметник, писац, песник, композитор, кантаутор и сликар. Рођен је у Нишу, завршио је Академију за ликовну уметности и дизајн у Холандији (AKI Enschede). Излаже у континуитету од 1992. године широм Европе, а међу најдражим у плодносној каријери издваја изложбу у галерији Ата-си у Дамаску у Сирији 1997. и изложбу у Вороњежу у Русији 2010. Радио је као новинар, аутор је и коаутор бројних књига прозе и поезије. Сlike Живојина Ђелића налазе широм света. Добитник је бројних признања и награда.

Његови радови су познати широм света и крунисани су успехом како код уметничке критике тако и код љубитеља уметности већ 40 година. Успех и признање Ђелић је стекао благодарећи својој јединственој методи рада коју су холандски ликовни критичари назвали „Енергетске слике“ („Energy paintings“) а коју је представио пре више од 30 година у Холандији на изложби великих формата под заједничким називом „Базична осећања“ („Essential Emotions“).

Суштина Живојинове методе је у томе да се његове слике под утицајем дневног светла мењају. Као што знамо из оптике *бела светлост* садржи у себи све основне боје у своме спектру и у различито доба дана долази до доминације одређеног обојења из спектра. Сlike региструју управо ове промене не због тога што су рађене неким посебним бојама или адитивима додатим у боју већ због начина којим је оперативни поступак сликања изведен. Светлосне промене изазване су танким прозирним наносима боја којих у зависности од проблематике коју третира слика понекада има и преко 20 слојева. На крају уметник наноси структуру (мреже линија у боји) захваљујући којој долази не само до светлосних промена већ и до промена у физичком изгледу слике у зависности од угла посматрања.

Да би на својим изложбама омогућио посматрачу да уочи промене на његовим сликама до којих долази у току дана Живојин је развио помоћу посебног осветљења, компјутерски програмираног, начин да у кратким интервалима у трајању од неколико минута све ове промене до којих долази током дана постану видљиве гледаоцу.

Нађа ЧЕЛИЋ

Рођена је 22. фебруара 2000. године у Београду. Ученица завршне године Фармацеутско физиотерапеутске школе у Београду. Школу керамике ДАММ похађа од осме године.

Прву самостралну изложбу имала је 2013. године у СЦ „Шумице“.

Освојила је другу награду за самостални рад на републичком конкурс „Вукови дани“ 2010. године у Баваништу, прву награду за групни рад на 47. Дечијем октобарском салону примењене уметности 2012, треће место на Општинском (Стари Град) ликовном конкурс „Свети Сава“ 2012. и прво место на Општинском литералном конкурс дечије недеље 2013. године.

ДУХОВНИ ПОРТРЕТ
СВЕТОГА КРАЉА
СТЕФАНА ДЕЧАНСКОГ,
240×60 cm

ЛОПТАСТА ГЛАВА,
15×15×18 cm, 2014.

ИЗДАВАЧ ЈМУ Радио-телевизија Србије • ЗА ИЗДАВАЧА Драган Бујошевић, генерални директор РТС; Владимир Вулетић, председник Управног одбора РТС • ПРЕДСЕДНИК САВЕТА РТС ЗА ЛИКОВНО СТВАРАЛАШТВО Никола Мирков • РУКОВОДИЛАЦ СЛУЖБЕ БАШТИНА И КУЛТУРНА ПРОДУКЦИЈА РТС Александра Јелисавца • ОДГОВОРНИ УРЕДНИК ГАЛЕРИЈЕ РТС Петар Ђиновић • УРЕДНИК Ана-Марија Симоновић • ИЗВРШНИ ПРОДУЦЕНТ Славица Стефановић • ГРАФИЧКО ОБЛИКОВАЊЕ Предраг М. Поповић • ШТАМПА Штампарија РТС • ТИРАЖ 300 примерака • Београд, децембар 2018.

НА НАСЛОВНОЈ СТРАНИ Нађа Челић, Корњача, 9×15×15 cm, 2014–2015.
и Живојин Ђелић, Духовни портрет Светог Симеона Мироточивог, 150×150 cm

PTC 13 @galerijarts bastinarts rts.rs